

UZNESENIE

Okresný súd Banská Bystrica v exekučnej veci **oprávneného**: XENEX, s.r.o., so sídlom Pri Rajčianke 8913/25, 010 01 Žilina, IČO: 36416291, práv. zast.: BDO Legal s.r.o., so sídlom Pribinova 10, 811 09 Bratislava - mestská časť Staré Mesto, IČO: 51803330, proti **povinnému**: Monarflex s.r.o., so sídlom Továrenská 1, 943 03 Štúrovo, IČO: 35953411, práv. zast: WOLF THEISS Rechtsanwälte GmbH & Co KG, so sídlom Schubertring 6, 1010 Viedeň, Rakúsko, konajúca na území SR prostredníctvom WOLF THEISS Rechtsanwälte GmbH & Co KG, organizačná zložka, so sídlom Aupark Tower, Einsteinova 24, 851 01 Bratislava, IČO: 36063894, o vymoženie 3.442.006,79 Eur s prísl., vedenej súdnym exekútorom Mgr. Ivanom Jamborom, so sídlom exekútorského úradu Farská 5, 949 01 Nitra, o návrhu povinného na zastavenie exekúcie, takto

r o z h o d o l :

I. Súd návrh povinného na zastavenie exekúcie **z a m i e t a**.

II. Povinnému nárok na náhradu trov **n e p r i z n á v a**.

III. Oprávnenému **p r i z n á v a** nárok na náhradu výdavkov za zastupovanie advokátom v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie vo výške 4.512,44 Eur.

O d ô v o d n e n i e

1. Oprávnený sa návrhom na vykonanie exekúcie doručeným súdu dňa 13.11.2025 domáhala od povinného vymoženia 3.442.006,79 Eur s príslušenstvom a to na základe exekučného titulu - notárskej zápisnice N 1205/2025, Nz 35389/2025, NCRI 36068/2025 zo dňa 13.08.2025, spísanej notárom JUDr. Tomášom Trelloom.

2. Na základe predmetného rozhodnutia súd dňa 16.12.2025 poveril vykonaním exekúcie súdneho exekútora Mgr. Ivana Jambora, so sídlom exekútorského úradu Farská 5, 949 01 Nitra.

3. Povinný podal v zákonnej lehote u súdneho exekútora návrh na zastavenie exekúcie, v ktorom uviedol, že právny záväzok - uznanie záväzku v zmysle § 323 Obchodného

zákonníka obsiahnutý na strane 4 notárskej zápisnice v čase uznania neexistoval. Odpad nebol a ani právne nemohol byť likvidovaný v súlade so Zmluvou o odvoze a likvidácii PE odpadu, nakoľko prevádzkovateľ zariadenia na zber odpadu v čase plnenia a ani v čase spísania notárskej zápisnice ešte nemal potrebné súhlasy (oprávnenia) na takúto prevádzku. Uznanie záväzku povinným je preto neplatným právnym úkonom podľa § 39 v spojení s § 574 Občianskeho zákonníka. Pohľadávka oprávneného neexistuje vo výške, v akej ju uznal povinný v notárskej zápisnici, pričom ohľadom výšky pohľadávky bol povinný oprávneným úmyselne uvedený do omylu a preto aj v časti výšky pohľadávky je uznanie záväzku neplatné podľa § 49a Občianskeho zákonníka. Množstvo odpadu, ktoré fakturoval oprávnený povinnému v skutočnosti nebolo vyvezené a reálne bolo vyvezených iba približne 37,25% fakturovaného množstva odpadu. Aj z tohto dôvodu je uznanie záväzku neplatným právnym úkonom. Z vyššie uvedených dôvodov notárska zápisnica z materiálneho hľadiska nie je spôsobilým exekučným titulom, nakoľko v časti právneho záväzku a v časti predmetu plnenia (výšky pohľadávky) je uznanie záväzku neplatné. V prípade, ak by súd preferoval výklad v prospech čiastočnej platnosti vyhlásenia povinného o uznaní záväzku, v takom prípade neplatnosť postihuje minimálne časť uznania záväzku vo vzťahu k odpadu, ktorý bol vyvezený do zariadenia na zber odpadu TERACOM, teda vo vzťahu k sume 3.239.413,49 Eur, čo predstavuje približne 95% exekvovanej sumy. Okrem toho samotná skutočnosť, že povinný bol oprávneným uvedený do omylu ohľadom splnenia záväzku zo Zmluvy a ohľadom výšky pohľadávky, zakladá prekážku vykonateľnosti notárskej zápisnice z dôvodu, že záväzok v nej obsiahnutý je v rozpore s dobrými mravmi. Prieskum notárskej zápisnice z hľadiska možného rozporu s dobrými mravmi exekučným súdom je možný, pričom tento prieskum je potrebné vykonať nielen v štádiu pred vydaním poverenia na vykonanie exekúcie, ale počas celého exekučného konania.

4. V objednávke zo dňa 08.07.2025 sa oprávnený špecificky zaviazal dodať povinnému práce spočívajúce v odvoze odpadov kategórie 07 02 13 - odpadový plast a 15 01 06 - zmiešané obaly tým spôsobom, že oprávnený zabezpečí uloženie odpadu na permanentnej skládke. Podľa čl. 8 Zmluvy sa služba odvozu odpadu považovala za dodanú likvidáciou odpadu, pričom v prípade pochybností sa služba považovala za dodanú odovzdaním osobe oprávnenej na likvidáciu PE odpadu. Keďže oprávnený nemá oprávnenie na ukladanie odpadov bol povinný splniť svoj záväzok prostredníctvom na to oprávnenej osoby. Z predložených váhových lístkov a z následnej analýzy povinného vyplýva, že iba približne 413.750 kg odpadu bolo uložených na permanentnej skládke prevádzkovej CSO Nána s.r.o. a k zvyšku odpadu nebol oprávnený schopný doložiť doklady o uložení na permanentnú skládku. K ďalším približne 7.524.770 kg odpadu oprávnený doložil váhové lístky od spoločnosti TERACOM, ktorá zabezpečovala odvoz odpadu, ale nepredložil váhové lístky zo samotných skládok. Z vyššie uvedeného vyplýva, že v čase uznania záväzku v notárskej zápisnici záväzok oprávneného nebol splnený takmer vôbec. 95% odpadu nebolo vyvezených na permanentnú skládku tak, ako sa oprávnený zaviazal a záväzok povinného na úhradu odplaty v čase spísania notárskej zápisnice preto ešte neexistoval.

5. O tom, že odpad nebol vyvezený na permanentnú skládku navyše oprávnený v čase spísania notárskej zápisnice vedel, nakoľko mal k dispozícii váhové lístky. Napriek tomu spísal súpis prác, ktorý dal podpísať Ing. Štefanovi Balogovi, na jeho základe vystavil faktúru predstierajúc, že plnenie bolo dodané a záväzok z tejto faktúry si nechal uznať v notárskej zápisnici. Z vyššie uvedených okolností je zřejmé, že oprávnený úmyselne vyvolal u

povinného omyl ohľadom toho, že jeho záväzok spočívajúci vo vyvezení odpadu na permanentnú skládku, bol dňa 13.08.2025 (deň spísania notárskej zápisnice) splnený. V skutočnosti bol tento záväzok splnený nanajvýš na 5%. Navyše, spoločnosť TERACOM v čase, kedy manipulovala s odpadom a ani v čase spísania notárskej zápisnice, nemala potrebné oprávnenie na uloženie odpadov kategórií 15 01 06 zmiešané obaly a 07 02 13 odpadový plast.

6. V procese interného vyšetrovania povinný postupne zisťoval skutočnosti, z ktorých vyplýva, že ani s prihliadnutím na skutočne dodané práce pohľadávka oprávneného neexistuje vo výške, v akej je uznaná v notárskej zápisnici. Tento záver vyplýva z troch okruhov skutočností: I. rozpor medzi fakturovanou sumou a množstvom odpadu vyplývajúceho z váhových lístkov; II. fakturácia odmeny za uloženie na permanentnú skládku, pričom táto služba nebola dodaná a III. dôvodné podozrenie, že celkové fakturované množstvo odpadu (takmer 8.000 ton) nebolo v skutočnosti vyvezené, a že takéto množstvo odpadu sa v skutočnosti na predmetnom mieste nenachádzalo.

7. Prvý rozpor je zrejmý z jednoduchého porovnania množstiev na váhových lístkoch a fakturovanom množstve odpadu. V rámci interného vyšetrovania povinný zistil, že celkové množstvo odpadu, ktorého vývoz a uloženie fakturoval oprávnený, nezodpovedá množstvu odpadu, ktoré oprávnený zdokladoval povinnému. Oprávnený predložil váhové lístky, ktoré preukazujú odvoz odpadu v celkovom množstve 7.938.520 kg. Oprávnený však fakturoval povinnému množstvo 7.995.370 kg, teda o 56.850 kg viac. Uznanie dlhu v notárskej zápisnici je však formulované tak, že povinný uznáva záväzky zo všetkých právnych titulov, každý v celej výške, a preto nie je možné oddeliť uznanie záväzku vo vzťahu k jednotlivým titulom. Oprávnený musel vedieť o tejto nezrovnalosti už pri vystavovaní faktúry dňa 12.08.2025, nakoľko prílohou faktúry bol súpis prác. V čase spísania notárskej zápisnice teda musel oprávnený uviesť povinného do omylu úmyselne ohľadom výšky pohľadávky. Uznanie záväzku v časti výšky pohľadávky je teda tiež neplatné podľa § 49a (predposledná veta) Občianskeho zákonníka.

8. Podľa názoru povinného skutočný dôvod, pre ktorý oprávnený nezabezpečil uloženie odpadu na permanentnú skládku, je, že predmetom uloženia odpadu mal byť plastový (polyetylénový) odpad. Tento odpad je spôsobilý na ďalšie zhodnotenie, a to buď materiálové (recyklácia) alebo energetické (použitie na výrobu tepla). Inými slovami, na odpade povinného sa dá ešte zarobiť. Uloženie na skládku je preto nielen najmenej ekologické, ale aj najmenej ekonomické riešenie, a preto cena za skládkovanie odpadu je spravidla vyššia v porovnaní s cenou za odvoz odpadu určeného na ďalšie zhodnotenie. Povinný získal cenník podobných kategórií odpadu od iného podnikateľa z Trnavského kraja. Cena za skládkovanie odpadového plastu kategórie 07 02 13 je Eur 220/tona. Cena za odpad na energetické zhodnotenie rovnakej kategórie je Eur 195/tona. Cena za odpad na materiálové zhodnotenie rovnakej kategórie je Eur 200/tona. Rozdiel medzi cenou za skládkovanie a cenou za energetické zhodnotenie resp. materiálové zhodnotenie je teda v rozpätí 9% až 11% odplaty za službu odvozu a likvidácie PE odpadu. Keď vezmeme do úvahy, že iba približne 413.750 kg odpadu bolo vyvezených na skládku a približne 7.524.770 kg bolo dočasne uložených v zariadení spoločnosti TERACOM, potom fakturovaná suma pripadajúca na odpad uložený v zariadení spoločnosti TERACOM predstavuje 2.633.669,50 Eur (+DPH). Rozdiel v cene 9% resp. 11% potom predstavuje sumu približne 237.030 Eur až 289.703 Eur

(+DPH). Uvedené predstavuje sumu, o ktorú mal povinný zaplatiť menej, ak by vedel, že odpad nebude vyvezený na skládku, ale bude použitý na ďalšie zhodnotenie. Oprávnený teda dokonale poznal povahu odpadu a možnosť jeho ďalšieho zhodnotenia. Oprávnený nacenil dodávku na uloženie na permanentnej skládke, aby tým odôvodnil najvyššiu možnú cenu Eur 350/tona, ale v skutočnosti oprávnený zrejme nemal v pláne materiál, ktorý bolo možné zhodnotiť, nechať vyviezť na skládku. Namiesto toho ho prenechal spoločnosti TERACOM, ktorá ako prevádzkovateľ zberného zariadenia je nielen oprávnená, ale aj povinná ho do troch rokov zhodnotiť. Z vyššie uvedeného vyplýva, že v časti odplaty za plnenie uviedol oprávnený povinného úmyselne do omylu v rozsahu približne 237.030 Eur až 289.703 Eur (+DPH) a minimálne v tomto rozsahu je uznanie záväzku (čo do výšky) neplatné podľa § 49a Občianskeho zákonníka (predposledná veta).

9. V rámci interného vyšetrovania bola vyhotovená forenzná analýza zo strany spoločnosti Standard Industries, ktorá bola dokončená v decembri 2025. Podľa jej záverov mohlo byť ku koncu marca 2025 na predmetnom pozemku medzi približne 4.003 a 6.005 ks "big bagov" (vriec) plastového odpadu. Toto množstvo zodpovedá približne 3.002 až 4.502,25 tonám odpadu. Uvedené by znamenalo, že oprávnený v skutočnosti zabezpečil odvoz iba približne 37,5% až 56% objemu odpadu, ktorý fakturoval. Záver forenznej analýzy je, že na predmetnom pozemku sa vzhľadom na množstvo výrobou produkovateľného odpadu povinného a fotodokumentáciu v žiadnom prípade nemohlo nachádzať takmer 8.000 ton odpadu tak, ako to tvrdí oprávnený. Toto množstvo odpadu neexistovalo a preto nemohlo byť predmetom žiadneho záväzku. Vzhľadom na uvedené preto povinný žiadal, aby súd exekúciu zastavil v celosti resp. v časti vymáhania sumy 3.239.413,49 Eur a zároveň mu priznal náhradu trov voči oprávnenému.

10. K uvedenému podaniu sa vyjadril aj oprávnený, ktorá so zastavením exekúcie nesúhlasil, pričom uviedol, že trvá na tom, že službu odvozu a likvidácie PE odpadu riadne a včas poskytol povinnému v súlade so Zmluvou. Uvedené potvrdil sám povinný svojim podpisom v súpise plnení, ktorý tvorí súčasť notárskej zápisnice ako aj spoločnosť TERACOM, s.r.o., vystavením potvrdenia o prevzatí PE odpadu. Navyše povinný po vystavení príslušnej faktúry svoj záväzok voči oprávnenému čo do dôvodu a výšky uznal v notárskej zápisnici. Akékoľvek tvrdené dôvody na zastavenie exekúcie sú preto nepravdivé a nesprávne, predkladané len účelovo s cieľom vyhnúť sa splnenia záväzku, ale najmä sú založené na skutkových tvrdeniach, ktoré exekučný súd ani nie je oprávnený v tomto konaní preskúmať. Povinný uvádza, že v čase uzatvorenia Zmluvy a v čase plnenia Zmluvy nemala spoločnosť TERACOM súhlas na zber odpadov kód 15 01 06 zmiešané obaly, avšak toto tvrdenie je úplne irelevantné a aj nepravdivé. Kategória odpadu s kódom 15 01 06 zmiešané obaly bola pred získaním príslušného povolenia spoločnosťou TERACOM prevádzaná práve na skládku spoločnosti CSO Nána s.r.o. ktorá disponovala príslušným povolením. Pokiaľ ide o povolenie na zber odpadov kód 07 02 13 odpadový plast, týmto povolením spoločnosť TERACOM v rozhodnom čase už disponovala.

11. Ďalej uviedol, že podľa povinného sa v objednávke zo dňa 08.07.2025 oprávnený špecificky zaviazal dodať povinnému práce spočívajúce v odvoze odpadov kategórie 07 02 13 - odpadový plast a 15 01 06 - zmiešané obaly tým spôsobom, že oprávnený zabezpečí uloženie odpadu na permanentnej skládke, avšak takéto tvrdenie nemá oporu v znení objednávky zo dňa 08.07.2025 ani v znení zmluvy. Zo Zmluvy naopak jednoznačne vyplýva,

že predmetom záväzku bol odvoz a likvidácia odpadu, čo bolo zo strany oprávneného aj riadne splnené. Povinný namieta, že rozpor je zrejmý z jednoduchého porovnania množstiev na váhových listoch a fakturovanom množstve odpadu, avšak tvrdný rozdiel vo fakturovanom množstve z váhových listov nevyplýva a oprávnený ani nebol povinný povinnému predkladať váhové listy, avšak urobil tak, aby tým vyjadril svoju transparentnosť aj nad rámec povinností uvedených v Zmluve a príslušných právnych predpisoch. Váhové listy sa vzťahujú primárne na zmluvný vzťah medzi oprávneným a spoločnosťou TERACOM ale pre posúdenie plnenia podľa Zmluvy je rozhodujúci súpis plnení, ktorý bol potvrdený podpisom povinného a nie váhové listy vystavené tretím subjektom. Oprávnený rovnako výslovne odmieta tvrdenie, že by povinného akokoľvek uviedol do omylu. Všetky relevantné plnenia oprávneného podľa Zmluvy boli zo strany povinného priebežne zodpovednými osobami určenými povinným kontrolované, schválené a následne zo strany oprávneného povinnému riadne fakturované.

12. Oprávnený taktiež poukázal na to, že v rozhodnom čase bol Ing. Štefan Balog konateľ povinného a teda v súlade s § 133 ods. 1 v spojení s § 13 ods. 1 Obchodného zákonníka konal v mene povinného a interné obmedzenia a podpisové pravidlá povinného sú bez právneho významu vo vzťahu ku konaniu povinného navonok. Vzhľadom na uvedené preto oprávnený žiadal, aby súd návrh povinného zamietol a súčasne ho zaviazal na úhradu trov.

13. Povinný následne dňa 24.02.2026 doručil súdu podanie označené ako „Návrh povinného na zastavenie exekúcie (podanie k vyjadreniu a urgencii oprávneného)“, v ktorom uviedol, že z rozsudkov citovaných oprávneným vôbec nevyplýva, že by exekučný súd nemal právomoc preskúmať okolnosti materiálnej vykonateľnosti notárskej zápisnice, medzi ktoré patrí aj okolnosť existencie záväzku, ktorý je predmetom notárskej zápisnice, v čase jej spísania. Oprávneným citovaný rozsudok Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 2 Cdo 269/2012 sa vzťahuje na exekúciu na podklade rozhodcovského rozsudku, takže pre účely preskúmania, či je notárska zápisnica spôsobilým exekučným titulom, je tento rozsudok úplne irelevantný. Oprávneným citovaný rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici, sp. zn. 14CoCsp/34/2023 sa týka žaloby o plnenie z titulu bezdôvodného obohatenia; závery predkladané oprávneným z tohto rozsudku ani nevyplývajú a pre toto konanie o návrhu na zastavenie exekúcie je tento rozsudok rovnako celkom irelevantný. Oprávnený ďalej cituje staršie rozsudky súdov prvej inštancie, napr. rozsudok Okresného súdu Považská Bystrica, sp. zn. 7Er/709/2014. Argument, že exekučný súd pri notárskej zápisnici preskúmava iba formálne náležitosti (formu notárskej zápisnice) a obsahové náležitosti (prítomnosť podstatných náležitostí exekučného titulu), ktorým sa oprávnený bráni, je v judikatúre už dávno prekonaný. Inými slovami, z judikatúry Ústavného súdu SR vyplýva, že exekučný súd má nielen právomoc, ale v rámci ochrany základných práv a slobôd aj pozitívnu povinnosť preskúmať osobitne pri exekučnom titule, ktorým je priamo vykonateľná notárska zápisnica, aj zákonnosť tohto exekučného titulu. Námietky povinného smerujú k neplatnosti uznávacieho úkonu povinného obsiahnutého v notárskej zápisnici z dôvodu, že predmet plnenia zo strany oprávneného nebol a ani objektívne nemohol byť v čase spísania notárskej zápisnice splnený, a preto záväzok povinného na plnenie nemohol vzniknúť a v notárskej zápisnici ho ani nebolo možné uznať. Samotná notárska zápisnica je pritom iba procesným úkonom povinného a nie jeho hmotnoprávnym základom. Námietky povinného teda smerujú v zmysle dostupnej judikatúry Ústavného súdu SR presne k okolnostiam zákonnosti exekučného titulu - notárskej zápisnice -

ktoré je exekučný súd nielen oprávnený, ale povinný skúmať. Pre úplnosť, uvedené s ohľadom na vyššie citovaný obiter dicta záver Ústavného súdu SR platí nielen vo vzťahu k fáze rozhodovania o vydaní poverenia na exekúciu, ale aj na ostatné fázy rozhodovania exekučného súdu, teda vrátane rozhodovania o návrhu na zastavenie exekúcie. So skutočnosťou, že zmluva o poskytnutí služby bola v skutočnosti reálnym kontraktom, a teda že nárok na plnenie mohol oprávnenému vzniknúť až riadnym dodaním služby, sa oprávnený vo vyjadrení oprávneného vysporiadal lakonicky tak, že "polemiku povinného o tom, že Zmluva má mať povahu reálneho kontraktu, považuje oprávnený za právne nesprávnu". O povahe zmluvy ako reálneho kontraktu však v skutočnosti nemožno viesť žiadnu polemiku, nakoľko táto skutočnosť je jasná z článkov 1.4 a 1.8 zmluvy. Služba sa považuje za dodanú likvidáciou PE odpadu oprávnenou osobou v súlade s právnymi predpismi. Vzhľadom na to, že zjavne do dnešného dňa nedošlo k tomuto plneniu zo strany oprávneného, povinnému ani nemohol vzniknúť záväzok čokoľvek zo zmluvy plniť.

14. V bode 2.(i) vyjadrenia oprávneného uvádza oprávnený, že okolnosť, či spoločnosť TERACOM mala resp. nemala oprávnenie na zber príslušnej kategórie odpadov, je údajne irelevantná. Táto okolnosť je však absolútne relevantná pre posúdenie riadneho a včasného splnenia záväzku zo strany povinného, a teda aj vzniku záväzku oprávneného uhradiť zmluvnú odmenu (pričom existencia pohľadávky je súčasne nevyhnutným predpokladom uznateľnosti záväzku povinného). Z dôkazov predložených spolu s návrhom na zastavenie exekúcie bez pochybností vyplýva, že spoločnosť TERACOM nemala v čase plnenie záväzku oprávnenie na zber odpadov kategórie 15 01 06 zmiešané obaly a ani kategórie 07 02 13 odpadový plast. Plnenie zmluvy prostredníctvom spoločnosti TERACOM zo strany oprávneného teda nebolo ani objektívne spôsobilé splniť záväzok oprávneného zabezpečiť likvidáciu predmetného odpadu v súlade s právnymi predpismi. Oprávnený zabezpečoval odvoz odpadu od 10.07.2025 do 01.08.2025 a počas tohto obdobia spoločnosť TERACOM nemala právoplatné povolenie na zhromažďovanie tohto odpadu. Oprávnený teda v rozpore so Zákom o odpadoch odovzdával tento odpad subjektu bez príslušného oprávnenia. Táto skutočnosť sama postačuje na konštatovanie, že záväzok povinného na plnenie zo zmluvy ani nemohol vzniknúť. Okrem toho sú dané ďalšie okolnosti, ako je uvedené v návrhu na zastavenie exekúcie, z ktorých vyplýva, že k dodaniu služby zo strany povinného v skutočnosti nedošlo, resp. k nemu došlo len v zanedbateľnom rozsahu v porovnaní s vymáhaným nárokom.

15. Ako už uviedol povinný v návrhu na zastavenie exekúcie, podľa § 4 ods. 2 Zákona o odpadoch je držiteľ odpadu pôvodca alebo osoba, ktorá má odpad v držbe. Pôvodca je teda pre účely zákona vždy zároveň držiteľom odpadu a dopadá naňho riziko, že príslušný orgán mu môže ako držiteľovi uložiť povinnosť zhodnotiť resp. zneškodniť nezákonne umiestnený odpad podľa § 15 ods. 14 Zákona o odpadoch. Odpad povinného bol vo vreciach, ktoré boli označené ochrannými známkami povinného, takže bolo možné určiť jeho pôvodcu aj v prípade, ak by sa našiel na mieste, ktoré na to nebolo určené. Z tohto dôvodu má povinný právny záujem špecificky na uložení odpadu na skládku a z tohto dôvodu sa tiež oprávnený v zmluve zaviazal na dodanie tejto služby, ktorú nakoniec nedodal. Hierarchia odpadového hospodárstva podľa § 6 ods. 1 Zákona o odpadoch dopadá v prvom rade na povinného ako pôvodcu. Ak by povinný mal záujem o materiálové zhodnotenie, objednal by si službu spracovania polyetylénu, ktorý by ďalej použil pri výrobe svojho výrobku - tento spôsob zhodnocovania odpadového materiálu povinný bežne používa. Ako je však uvedené vyššie,

povinný si u oprávneného špecificky objednal likvidáciu uložením na permanentnej skládke, čo oprávnený nikdy nesplnil.

16. Podľa § 61k ods. 1 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „Exekučný poriadok“), súd exekúciu zastaví v celom rozsahu alebo v časti, ak:

- a) po vzniku exekučného titulu nastali okolnosti, ktoré spôsobili zánik vymáhaného nároku,
- b) exekučný titul bol zrušený,
- c) je tu dôvod podľa osobitného predpisu, pre ktorý sú uznanie alebo výkon cudzieho exekučného titulu neprípustné, ibaže ho bolo možné v konaní už skôr uplatniť (§ 54 ods. 2),
- d) sú tu iné skutočnosti, ktoré bránia vymáhateľnosti exekučného titulu,
- e) je predpoklad, že iná povinnosť uložená exekučným titulom, najmä povinnosť niečoho sa zdržať alebo niečo strpieť, ktorú okrem povinného nemôžu vykonať iné osoby, bude dobrovoľne a riadne plnená aj bez vedenia exekučného konania; predpokladá sa, že iná povinnosť je dobrovoľne a riadne plnená, ak od posledného porušenia tejto inej povinnosti uplynulo najmenej 6 mesiacov.

17. Podľa § 61k ods. 2 Exekučného poriadku, povinný môže z dôvodov podľa odseku podať do 15 dní od doručenia upovedomenia o začatí exekúcie návrh na zastavenie exekúcie. Návrh na zastavenie exekúcie musí byť odôvodnený a musia v ňom byť uvedené všetky skutočnosti, ktoré povinný môže ku dňu podania návrhu uplatniť. Takýto návrh má odkladný účinok.

18. Podľa § 61k ods. 3 Exekučného poriadku, v neskôr podaných návrhoch na zastavenie exekúcie môže povinný namietat len skutočnosti, ktoré nastali po uplynutí lehoty podľa odseku 2. V poradí ďalších návrhoch na zastavenie exekúcie môže povinný namietat len skutočnosti, ktoré nastali po podaní predchádzajúceho návrhu na zastavenie exekúcie. Obmedzenia podľa prvej a druhej vety sa neuplatnia, ak ide o také skutočnosti, ktoré povinný bez vlastnej viny nemohol skôr uplatniť.

19. Podľa § 61k ods. 5 Exekučného poriadku, návrh na zastavenie exekúcie sa podáva u exekútora. Ak povinný navrhol zastavenie exekúcie, exekútor bezodkladne vyzve oprávneného na vyjadrenie sa k návrhu v lehote nie kratšej ako desať dní. Ak oprávnený so zastavením exekúcie súhlasí, exekútor vydá upovedomenie o zastavení exekúcie, ktoré doručí účastníkom konania a súdu; inak do piatich pracovných dní po uplynutí lehoty na vyjadrenie sa oprávneného exekútor predloží návrh na zastavenie exekúcie spolu so svojím vyjadrením a prípadným vyjadrením oprávneného súdu.

20. Podľa § 61l ods. 3 Exekučného poriadku, ak je tu dôvod zastavenia exekúcie, súd exekúciu zastaví a rozhodne o trovách exekúcie vrátane určenia ich výšky; inak návrh zamietne. Ak súd návrh na zastavenie exekúcie zamietol z dôvodu, že návrh bol podaný oneskorene, i keď tu dôvod na zastavenie exekúcie je, povinný má právo domáhať sa vrátenia plnenia žalobou podanou voči oprávnenému.

21. Návrh na zastavenie exekúcie je procesnou obranou povinného proti neprípustnej exekúcii, ktorého účelom je zastavenie exekúcie alebo upustenie od exekúcie v prípadoch

vymedzených Exekučným poriadkom. Povinný v návrhu musí uviesť skutočnosti, ktoré nastali po vzniku exekučného titulu a ktoré spôsobili zánik vymáhaného nároku, resp. bránia jeho vymáhateľnosti alebo sú tu iné dôvody, pre ktoré je exekúcia neprípustná (napr. vymáhaný nárok zanikol splnením, exekučný titul bol zrušený na základe mimoriadnych opravných prostriedkov a pod.).

22. Súd preskúmal návrh povinného spolu s vyjadrením oprávneného a dospel k záveru, že je nedôvodný. Exekučným titulom, na podklade ktorého je vedená exekúcia je notárska zápisnica N 1205/2025, Nz 35389/2025, NCRIs 36068/2025 zo dňa 13.08.2025, spísaná notárom JUDr. Tomášom Trelloom, pričom v prípade tohto druhu exekučného titulu súd preskúmava všetky základné náležitosti notárskej zápisnice vyplývajúce z ustanovenia § 45 ods. 2 písm. c) Exekučného poriadku, najmä jej formálnu a materiálnu vykonateľnosť ako aj skutočnosť, či povinná osoba vyjadrila súhlas s jej vykonateľnosťou a či v súlade s ustanovením § 53 ods. 3 písm. h) Exekučného poriadku, záväzok obsiahnutý v notárskej zápisnici neodporuje zákonu alebo nie je v rozpore s dobrými mravmi. Notárska zápisnica je spôsobilým exekučným titulom v zmysle § 45 ods. 2 písm. c) a § 45 ods. 3 Exekučného poriadku iba vtedy, ak obsahuje právny záväzok (konkrétna povinnosť zo záväzkového vzťahu), je v nej uvedený právny dôvod (skutočnosť, ktorá zakladá jej plnenie), predmet (predmet a rozsah plnenia) a čas plnenia (presne určená doba na plnenie), je v nej označená oprávnená a povinná osoba a ak povinná osoba v notárskej zápisnici s jej vykonateľnosťou súhlasila. Práve súhlas povinného s vykonateľnosťou notárskej zápisnice je jej najdôležitejšou náležitosťou ako exekučného titulu, z dôvodu, že až tento prejav vôle povinného z notárskej zápisnice robí verejnú listinu a završuje vznik exekučného titulu. Bez súhlasu povinného s vykonateľnosťou notárskej zápisnice, by nebola notárska zápisnica exekučným titulom. Pokiaľ ide o vykonateľnosť notárskej zápisnice, exekučný súd skúma formálnu a materiálnu stránku jej vykonateľnosti. Formálna stránka spočíva v dodržaní formy notárskej zápisnice v zmysle § 47 Notárskeho poriadku a materiálna stránka spočíva v dodržaní náležitostí v zmysle § 45 ods. 2 písm. c) Exekučného poriadku. Preskúmavanie rozporu záväzku, ktorý je obsahom notárskej zápisnice so zákonom alebo s dobrými mravmi znamená vecný prieskum notárskej zápisnice spočívajúci v skúmaní toho, či na konkrétnu povinnosť vyplývajúcu zo záväzkového vzťahu, ktorej plnenie má byť vymáhaným nárokom v exekúcii, je daný nárok v hmotnom práve alebo nie (rozpor so zákonom), alebo či nie je táto povinnosť v rozpore so všeobecne zachovávanými a uznávanými morálnymi a etickými pravidlami správania sa ľudí v demokratickej spoločnosti (rozpor s dobrými mravmi).

23. V zmysle vyššie uvedeného tak súd už v čase posudzovania návrhu na vykonanie exekúcie vykonal prieskum exekučného titulu a to z hľadiska, či notárska zápisnica spĺňa všetky základné náležitosti vyplývajúce z ustanovenia § 45 ods. 2 písm. c) Exekučného poriadku, najmä, či povinná osoba vyjadrila súhlas s jej vykonateľnosťou, materiálnu a formálnu vykonateľnosť notárskej zápisnice a či v súlade s ustanovením § 53 ods. 3 písm. h) Exekučného poriadku, záväzok obsiahnutý v notárskej zápisnici neodporuje zákonu alebo či nie je v rozpore s dobrými mravmi, pričom nezistil žiadne nedostatky, ktoré by bránili vykonaniu exekúcie. Predmetná notárska zápisnica obsahuje všetky formálne náležitosti vyplývajúce z § 47 Notárskeho poriadku ako aj presnú individualizáciu oprávneného a povinného, presné vymedzenie práv a povinností účastníkov s dostatočne jasným a určitým obsahom a rozsahom plnenia. Rovnako je jej súčasťou aj výslovný súhlas povinného, aby sa uvedená zápisnica stala vykonateľným exekučným titulom v prípade nesplnenia dojednaného

záväzku a teda notárska zápisnica obstála aj z hľadiska jej materiálnej vykonateľnosti. V tomto prípade sa tak jedná o perfektný exekučný titul bez akýchkoľvek právnych nedostatkov.

24. Povinný svoju procesnú obranu v konaní založil na tvrdení, že notárska zápisnica bola za povinného podpísaná osobou, ktorá na to nebola oprávnená a zároveň, že uznanie dlhu urobené touto osobou je absolútne neplatným právnym úkonom, s čím však nemožno v danom prípade súhlasiť. Z obsahu notárskej zápisnice vyplýva, že tá bola podpísaná Ing. Štefanom Balogom, ktorý bol podľa vtedy platných údajov z Obchodného registra jedným z dvoch konateľov povinného, pričom bol oprávnený v mene spoločnosti konať samostatne, t.z. že táto osoba ako štatutárny orgán bola oprávnená uznanie dlhu a notársku zápisnicu platne podpísať. Nič na tomto závere nemení ani skutočnosť, že uvedená osoba svojím konaním údajne nerešpektovala interné predpisy povinného a prekročila svoje oprávnenie konať v jeho mene, nakoľko ako to vyplýva aj z ustanovenia § 133 ods. 2 či § 191 ods. 2 Obchodného zákonníka, akákoľvek vnútorná limitácia oprávnenia štatutárneho orgánu konať v mene obchodnej spoločnosti nie je účinná voči tretím osobám a teda ani voči oprávnenému. Ak napríklad právnická osoba spoločenskou zmluvou, stanovami alebo iným spôsobom určí finančný limit, v rámci ktorého môže konateľ v jeho mene uzatvárať zmluvy s tretími osobami, tak takéto obmedzenie konateľských oprávnení pôsobí len do vnútra spoločnosti a jeho prípadne prekročenie nespôsobuje neplatnosť právnych úkonov urobených štatutárnym orgánom a preto je obchodná spoločnosť uzavretou zmluvou naďalej viazaná a v zmysle zásady „pacta sunt servanda“ je aj povinná ju riadne dodržiavať. V danom prípade je nutné chrániť princíp právnej istoty a dobromyseľnosti tretej strany, ktoré vstúpila s povinným do záväzkového vzťahu a nemohla ani objektívne predpokladať, že v rámci vnútornej organizácie povinného existuje nejaké obmedzenie konateľského oprávnenia. Ak sa teda povinný domnieva, že bývalý konateľ Ing. Štefan Balog úmyselne prekročil svoje oprávnenia môže sa voči nemu domáhať náhrady vzniknutej škody, avšak tieto skutočnosti nemajú žiadny vplyv na prebiehajúce exekučné konanie, ktoré je vedené na podklade riadneho exekučného titulu v zmysle § 45 Exekučného poriadku.

25. Povinný vo svojom návrhu ďalej spochybňoval aj samotnú existenciu vymáhaného nároku, pričom obsiahlo a vyčerpávajúco opísal celý údajný skutkový stav od uzavretia Zmluvy o poskytnutí služby, cez odvoz a likvidáciu odpadu oprávneným až po podpísanie uznania dlhu a notárskej zápisnice, avšak neuviedol žiadne právne relevantné skutočnosti, ktoré by preukazovali nedôvodnosť vedenia exekúcie. Posudzovanie otázok, či bol odpad zlikvidovaný v súlade s uzavretou zmluvou alebo či prevádzkovateľ zariadenia na zber odpadu disponoval potrebným oprávneným ako aj otázku správnosti vystavenej faktúry za služby, nepatrí do právomoci exekučného súdu, ktorá je limitovaná už vyššie zmieneným ustanovením § 53 ods. 3 písm. h) Exekučného poriadku. Ako už bolo uvedené súd v prípade notárskej zápisnice skúma len jej formálnu a materiálnu vykonateľnosť a pokiaľ ide o samotný záväzok obsiahnutý v notárskej zápisnici tak ten môže súd podrobiť prieskumu len z hľadiska jeho súladu so zákonom či dobrými mravmi. Prieskumná činnosť exekučného súdu je tak obmedzená a nie je jeho úlohou nahrádzať všeobecné súdy a vykonávať rozsiahle a zdĺhavé dokazovania, ktoré patria do konania nachádzacieho a nie vykonávacieho. Povinný môže na tieto skutočnosti poukázať v konaní o určenie neplatnosti notárskej zápisnice, ktoré podľa jeho tvrdení aj sám inicioval a v ktorom sa môže vykonávať prípadné dokazovanie.

26. Súd tak záväzok v notárskej zápisnici podrobil prieskumu len v rozsahu, ktorý mu

priamo vyplýva zo zákona pričom dospel k záveru, že ani jeden z právnych úkonov nie je v rozpore so žiadnym hmotnoprávnym zákonným ustanovením ani dobrými mravmi. Na základe predložených dôkazov ako aj zhodných tvrdení účastníkov je nepochybné, že medzi oprávneným a povinným došlo dňa 09.07.2025 k uzavretiu Zmluvy o poskytnutí služby podľa § 269 ods. 2 Obchodného zákonníka. V zmysle tohto zákonného ustanovenia účastníci záväzkového vzťahu môžu medzi sebou uzavrieť aj taký typ zmluvy, ktorý zákon nepozná (inominátne zmluvy), pričom pre ich platnosť je potrebné len to, aby bol predmet plnenia vymedzený jasným a nepochybným spôsobom, čo vyššie uvedená zmluva jednoznačne spĺňa a bola tak uzavretá platne a je pre účastníkov právne záväzná. Rovnaké závery platia aj pre uznanie dlhu, ktoré tvorí samotný hmotnoprávny základ notárskej zápisnice a ktoré bolo urobené štatutárnym orgánom povinného, t.z. osobou, ktorá bola oprávnená konať v jeho mene. Obidva právne úkony sú tak v súlade s platnou hmotnoprávnou úpravou a netrpia ani žiadnou vadou, ktorá by spôsobovala ich absolútnu neplatnosť v zmysle § 37 až § 39 Občianskeho zákonníka.

27. Pokiaľ povinný namietal, že Zmluva o poskytnutí služby je zmluvou reálnou a preto nemohlo dôjsť k uznaniu záväzku, ktorý v čase jeho uznania neexistoval, tak sa z jeho strany jedná o nesprávny právny názor, nakoľko táto skutočnosť nijako z predmetnej dohody nevplýva. V prípade reálnej zmluvy (ako je napríklad zmluva o pôžičke) je na vznik záväzku okrem dojednania podstatných častí zmluvy potrebné aj skutočné (reálne) odovzdanie predmetu plnenia. Na druhej strane pri zmluvách konsenzuálnych napr. zmluve o úvere postačuje na vznik záväzkového vzťahu len dostatočné určenie predmetu zmluvy, pričom plnenie môže byť poskytnuté aj v budúcnosti ako tomu bolo aj v prípade predmetnej Zmluvy o poskytnutí služby, čo jednoznačne vyplýva z bodu 1.2, podľa ktorého sa dodávateľ (oprávnený) zaväzuje poskytnúť objednávateľovi (povinnému) službu a ten sa zas zaväzuje za túto službu zaplatiť odplatu. Okamihom podpísania zmluvy tak medzi účastníkmi vznikol platný záväzkový vzťah, z ktorého im vyplývajú vzájomné práva a povinnosti, t.j. povinnosť oprávneného vyviezť a zlikvidovať odpad v dojednanej lehote a povinnosť povinného uhradiť oprávnenému odplatu za poskytnutú službu. Platnosť a účinnosť zmluvy tak nastala už momentom jej podpisu zmluvnými stranami a nebola podmienená až skutočným dodaním služby, t.z. že sa nejedná o zmluvu reálnu ale konsenzuálnu a existencia uznaného záväzku je tak nepochybná.

28. Zhrnúc uvedené závery tak súd konštatuje, že záväzok medzi oprávneným a povinným v čase uznania dlhu a spísania notárskej zápisnice existoval, čo je jednoznačne preukázané Zmluvou o poskytnutí služby zo dňa 09.07.2025, objednávkou zo dňa 09.07.2025 ako aj vystavenou faktúrou č. 2025/159 zo dňa 12.08.2025. Navyše uznanie dlhu ako samostatný zabezpečovací inštitút zakladá právnu domnienku existencie dlhu v čase uznania a procesným dôsledkom uznania dlhu je presun dôkazného bremena z veriteľa na dlžníka. Veriteľ tak má v prípade sporu uľahčenú situáciu tým, že nemusí dokazovať vznik dlhu a jeho výšku v čase jeho uznania a je to práve dlžník, ktorý musí znáša dôkazné bremeno a musí hodnoverne preukázať neexistenciu dlhu, čo povinný v tomto prípade ani neurobil, keďže vo svojom podaní sa odvolával len na akési vlastné neoficiálne interné vyšetrovanie, nesúlad medzi váhovými lístkami a uvádzal svoje domnienky a úvahy o tom, že oprávnený nemohol poskytnúť dohodnuté plnenie, pričom ako už bolo uvedené vyššie nie je úlohou exekučného súdu posudzovať akým spôsobom si účastníci platne uzavretej zmluvy plnili svoje zmluvné záväzky. Povinný dobrovoľne vstúpil do zmluvného vzťahu s oprávneným a slobodne bez

akéhokoľvek nátlaku potvrdil splnenie dojednaného záväzku, pričom mal možnosť pred podpisom notárskej zápisnice vykonať kontrolu poskytnutého plnenia a v prípade akýchkoľvek pochybností nemusel žiadne uznanie dlhu podpísať. Povinný tak však urobil a preto je teraz povinný rešpektovať právne následky svojho konania.

29. Vzhľadom na uvedené skutočnosti preto súd o návrhu povinného na zastavenie exekúcie rozhodol tak, že ho v celom rozsahu zamietol.

30. Podľa § 199a ods. 1,2 Exekučného poriadku, trovami oprávneného sú výdavky na zastupovanie v exekučnom konaní v súvislosti s podaním návrhu na vykonanie exekúcie a v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie, výdavky na zaplatený súdny poplatok a hotové výdavky spojené s podaním návrhu na vykonanie exekúcie. Trovami povinného sú výdavky na zastupovanie v exekučnom konaní v súvislosti s návrhom na zastavenie exekúcie.

31. Podľa § 199b Exekučného poriadku, oprávnený a povinný v exekučnom konaní platia trovy, ktoré im v konaní vzniknú a trovy svojho zástupcu.

32. Podľa § 199d ods. 1,2 Exekučného poriadku, oprávnený má voči povinnému nárok na náhradu účelne vynaložených trov, ktoré v exekučnom konaní platil, v rozsahu, v akom ich súd uviedol v poverení na vykonanie exekúcie alebo dodatku k povereniu na vykonanie exekúcie, ak ide o výdavky na zastupovanie v exekučnom konaní v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie. Povinný má voči oprávnenému nárok na náhradu účelne vynaložených trov, ktoré v exekučnom konaní platil, ak mu súd na jeho návrh priznal ich náhradu v súvislosti s rozhodnutím o zastavení exekúcie z dôvodu, ktorý možno oprávnenému pričítať.

33. Podľa § 199e Exekučného poriadku, ak je zástupcom oprávneného alebo povinného advokát, odmena za právne zastúpenie sa nahrádza podľa ustanovení o tarifnej odmene. Do začatia exekúcie má oprávnený nárok na náhradu trov právneho zastúpenia najviac vo výške odmeny za dva úkony právnej služby; a ak ide o exekúciu na vymoženie práva na peňažné plnenie, patrí mu náhrada týchto trov právneho zastúpenia najviac vo výške vymáhaného nároku podľa stavu ku dňu vydania poverenia na vykonanie exekúcie.

34. Podľa § 200 Exekučného poriadku, na exekučné konanie sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak. Ustanovenia o prostriedkoch procesného útoku, prostriedkoch procesnej obrany, koncentrácii a intervencii sa nepoužijú.

35. Podľa § 255 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení zákona č. 87/2017 Z. z. (ďalej len „CSP“), súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

36. O trovách oprávneného rozhodol súd v zmysle vyššie citovaných zákonných ustanovení tak, že mu priznal ich náhradu ako procesne úspešnej strane vo výške 4.512,44 Eur za jeden polovičný úkon právnej služby (vyjadrenie k návrhu povinného) po 3.652,79 Eur vrátane režijného paušálu v sume 15,86 Eur a 23 % DPH. Po právoplatnosti rozhodnutia budú tieto trovy vymáhané na základe dodatku k povereniu pre súdneho exekútora. Povinnému súd

nárok na náhradu trov nepriznal, nakoľko bol jeho návrh zamietnutý a teda bol v konaní neúspešný.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné podať sťažnosť v lehote 15 dní od doručenia uznesenia na Okresnom súde Banská Bystrica.

Sťažnosť môže podať ten, v koho neprospech bolo uznesenie vydané.

Sťažnosť len proti dôvodom uznesenia nie je prípustná.

V sťažnosti musí byť uvedené, ktorému súdu je určená, kto ju podáva, proti ktorému uzneseniu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto uznesenie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa sťažovateľ domáha.

V sťažnosti možno uvádzať nové skutočnosti a dôkazy, ak je to so zreteľom na povahu a okolnosti sporu možné a účelné.

V Banskej Bystrici dňa 30. marca 2026

JUDr. Tomáš Kocka
vyšší súdny úradník

